    остроголосні привиди речей
ще міняться ще несть їм ореолу
якого безу простір цей тече
яким крилом перегортає тору

    мислитель масок викришив пісок
сліпі долоні як вершини бруду
ще шов не довершив сьогодні крок
до голосу як до страшного суду

    ще небо не торкнулося змії
ще не вкусило меншого за литку
іржавіють порадники її
оскаржені в одну діряву свитку

    ще шапку з лоба і чолом до ніг
злизати з комиша шкоринку бруду
а те що завтра відрубають їх
хіба важливо те що завтра буде